

vysloveno, mohou strany tvrzená svá subjektivní práva opíratí toliko o právní normy vnitrostátní, nikoli o ustanovení mezinárodních smluv, pokud tato ustanovení nebyla v nějaký vnitrostátní právní předpis vtělena. Celý spor zahrocuje se tedy v otázku, existuje-li nějaká právní norma čsl. státem vydaná, z níž by st-1 mohl čerpatí svůj nárok, aby mu čsl. stát poskytl pensijní požitky.

Otázka pensijního zaopatření zaměstnanců býv. společných úřadů říše rak.-uh. není dosud zákonodárstvím čsl. státu upravena, a není žádné normy, která by jim — i když mají zde domovské právo a státní občanství — dávala právní nárok proti čsl. státu na pensijní požitky z titulu jejich někdejší služby u společných úřadů rak.-uherských. Nárok takový mohl by jim vzejítí jenom tehdy, když by byli převzati do služeb státu čsl., na základě této služby podle všeobecných předpisů o pensijním zaopatření státních zaměstnanců čsl. Tento titul nepřichází tu však v úvahu, neboť — jak nesporně — st-1 se sice o převzetí do služeb čsl. republiky ucházel, byl však výslovně odmítnut.

Pokud tento právní stav trvá, nemůže tedy st-1 s úspěchem uplatňovati právní nárok vůči čsl. státu na přiznání pensijních požitků, a jeví se tedy stížnost jeho bezdůvodnou.

#### Č. 4016.

**Obecní samospráva (Čechy):** Předsedající starosta má při volbách členů komisí obecních v obec. zastupitelstvu hlasovati toliko při rovnosti hlasů.

(Nález ze dne 13. října 1924 č. 9700).

Věc: Obec J. a spol. proti zemské správě politické v Praze o platnosti usnesení obecního zastupitelstva.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Obecní zastupitelstvo v J. usneslo se dne 16. října 1923 ve smyslu § 9 zák. z 31. ledna 1919 č. 75 Sb., aby byly zřízeny komise finanční, komise stavební a zdravotní a komise chudinská a aby každá z nich měla 7 členů. Mimo starostu bylo při schůzi přítomno 23 členů obecního zastupitelstva, z kterých hlasovalo 12 pro usnesení a 10 proti, kdežto jeden člen zdržel se hlasování.

Strana komunistů, jejíž členové zůstali se svými hlasy v menšině, nezúčastnila se voleb do obecních komisí, které byly konány téhož dne a podala proti nim námitky.

Zsp v Praze vyhověla těmto námitkám na základě § 67 uvedeného zák. rozhodnutím ze 16. ledna 1924, zrušila volbu komisí a nařídila, aby vykonána byla nová volba, avšak teprve pak, až bude počet členů platně ustanoven usnesením ob. zast., ježto usnesení ob. zast. ze 16. října 1923, jímž počet tento stanoven býti měl, není platno, poněvadž neodpovídá předpisu 48 ob. zř., podle něhož k platnosti usnesení jest třeba nadpoloviční většiny přítomných členů zastupitelstva. V daném

případě však hlasovalo z přítomných 24 členů pro zřízení komisí toliko 12 členů zastupitelstva, tedy pouze polovina, nikoli však nadpoloviční většina.

Rozkladu obce J. nebylo rozhodnutím zsp-é z 25. února 1924 vyhověno, ježto k platnosti usnesení jest třeba nadpoloviční většiny hlasů přítomných úřadů zastupitelstva, kteráž ze 24 činí 13, ježto starostu třeba nehlasoval sluší podle § 48 ob. zř. do počtu přítomných počítati.

Do rozhodnutí zsp-é podala obec J. a členové ob. zast. Julius W., Rudolf Q. a Rudolf H. stížnost k nss-u, o níž bylo uváženo takto:

Dle náhledu žal. úřadu byla volba komisí provedena nezákonně, ježto nespočívala na platném usnesení ob. zast. o tom, které komise obecní mají se zřídit a jaký má býti počet jejich členů. Avšak právní náhled, z něhož žal. úřad, posuzuje platnost tohoto usnesení a zákonnost provedené volby vycházel, nemohl nss uznati správným.

Podle § 48 ob. zřiz. česk. jest k platnému usnesení ob. zast. zapotřebí nadpoloviční většiny hlasů přítomných úřadů zastupitelstva, pokud zákon neustanovuje jinak. Z ustanovení zákona, že je zapotřebí nadpoloviční většiny hlasů přítomných úřadů zastupitelstva, vyplývá, že mají býti čítány jen hlasové členy. Zákon má tedy na mysli jen ony přítomné členy ob. zast., kterým v daném případě přísluší právo hlasovati.

Dle 2. odst. §u 48 ob. zř. hledí se k hlasu předsedajícího jen při volbách, při jmenování úředníků a služebníků a při propůjčování míst; v jiných případech má hlasovati jen tehdy, když byly hlasy stejně rozděleny. V daném případě šlo o zřízení komisí obecních a stanovení počtu členů těchto komisí. Měl by tedy starosta právo hlasovati jen, kdyby hlasy byly stejně rozděleny. Tento případ však nenastal. Neboť ze 23 přítomných a k hlasování oprávněných členů odevzdalo pro návrh o zřízení komisí obecních svůj hlas 12 členů, proti návrhu hlasovalo 10 členů, kdežto jeden člen se zdržel hlasování. Nebyly tedy hlasy rovným způsobem rozděleny a starosta dle § 48 ob. zř. neměl práva hlasovati. Právem nebyl tedy počítán do počtu osob k hlasování oprávněných a nadpoloviční většinu bylo započítati z počtu 23. Této nadpoloviční většiny bylo však dvanácti hlasů pro návrh odevzdanými dosaženo.

Žal. úřad mylně se dovolává právního náhledu vysloveného v nál. býv. ss Budw. č. 8536 A. Neboť právě v tomto nál. vyslovil jmenovaný tribunál (stejně jako v nál. Budw. č. 1247 A), že předsedu nelze počítati do počtu rozhodného pro výpočet nadpoloviční většiny, jestliže nebyl oprávněn hlasovati.

Žal. úřad založil tedy své rozhodnutí na mylném náhledu právním, pročež bylo je zrušiti dle § 7 zák. o ss.

#### Č. 4017.

**D á v k a z e z á b a v: Je žákovská produkce soukromé školy pěvecké osvobozena od dávků ze zábav?**

(Nález ze dne 13. října 1924 č. 10.400.)

V ě c: Jos. B. v P. proti okresní správní komisi v P. o dávku ze zábav.